

Lezen: Handelingen 1: 1-11

Tekst: Johannes 14: 3

Slide            Plaatje ballonwedstrijd

Lieve mensen,

Daar stond ik dan met lege handen... de tranen in mijn ogen.

Ik was denk ik een jaar of vijf. Het was de opening van het nieuwe gebouw van de kleuterschool. Groot feest! En bij een groot feest horen ballonnen natuurlijk. Ik had er ook één gekregen. Een mooie groene. Met een kaartje eraan. Hij danste in de wind. Ik werd er vrolijk van. Zo'n ballon geeft kleur aan je leven. En af en toe... af en toe heb je het gevoel dat je zweeft. Je kan een kind geen groter plezier doen. Mij dus ook niet. Ik hield hem stevig vast...

Maar toen schreef de juf mijn naam op het kaartje. En mijn adres. Daarna: de juf begon af te tellen... En ik moest mijn ballon loslaten! Ja, maar *dat* wilde ik niet. Ik had hem net! Kwaad hield ik de ballon vast. 'Je kan hem beter loslaten hoor!', zei juf, 'anders win je nooit de hoofdprijs.' Maar ik wilde helemaal geen hoofdprijs. Ik wilde mijn ballon vasthouden. Maar de juf bleef aandringen en uiteindelijk, kleuter als ik was, zwichtte ik. Maar het ging niet van harte.

En daar stond ik dan met lege handen... de tranen in mijn ogen. Daar ging mijn ballon. Ins Blauen hinein. Steeds hoger... en hoger... Ik staarde hem na. Een groen stipje in de staalblauwe lucht. 'Zwaai maar naar hem.', zei de juf. En dat deed ik. 'Dag ballon!', fluisterde ik, 'dag vrolijke vriend.' En weg was hij. Uit het zicht. Zou ik ooit nog wat van hem horen?

...

De discipelen staan naar de hemel te kijken. Daar gaat hun meester. Maar vooral ook: hun vriend. Hun Maatje door dik en dun. Ze staren Hem na. Tot er een wolk voor schuift. Jezus weg... Onbereikbaar ver. Adieu! Zouden ze ooit nog wat van Hem horen?

Jongens en meisjes, dat gevoel... Ken je dat? Dat je soms iets moet loslaten, wat je heel graag vast had gehouden? Een leuke buurmeid, die verhuist naar de andere kant van het land. Een vriendschap, die verwatert omdat je naar een andere school gaat... Verkering, die uitgaat om onbenulligheden... Of iets anders moois wat kapot gaat... Ken je dat gevoel? Dat ga je toch niet vieren!!! Want afscheid nemen is een beetje sterven...

Is hemelvaart om te vieren? Of wordt je er verdrietig van?

...

Mensen zeggen, dat je er met hemelvaart op vooruit gaat. De prachtigste vergelijkingen gebruiken ze: Hoe hoger de zon staat, hoe meer warmte hij kwijt kan. Of: het hoofd is boven water en nu krijgt het lichaam genoeg zuurstof. Maar is dat niet een doekje voor het bloeden? Maken we het niet mooier dan het is? Jezus gaat voor ons pleiten. Ja, maar Hij is wel pleiten. Hij neemt wel afscheid van de aarde. Dus wat koop je er nu voor? Wat koop *ik* voor de hemelvaart van Jezus?

Voor Hemzelf is het ongetwijfeld feest. Troonsbestijging. Welkom thuis! Met toeters en bellen, met bazuingeschal binnengehaald. Dus dat kan ik me nog voorstellen. Als je met Jezus Christus meedenkt. Vanuit zijn gezichtspunt. Ja, dan is het feest.

Maar wij, die achterblijven? Moeten wij het ook vieren? Ik heb daar wel eens moeite mee. Jammer vind ik het. Wat zou ik graag eens persoonlijk met Hem overleggen. Onder vier ogen. Wat moet Hij inspirerend geweest zijn voor de mensen om Hem heen. Zo radicaal. Zo echt. Zo geïnteresseerd in mensen. Dat had ik graag van dichtbij meegemaakt. Maar ja, dat kan nu niet meer. Want Hij is weg. En zo lijkt hemelvaart een stap achteruit in plaats van vooruit. Jezus is weg en soms lijkt het alsof Hij hier nooit geweest is.

Wat moet je dan? Nu je achtergebleven bent op aarde? Wat moet je met Hemelvaart?

...

Jezus zegt zelf, dat we niet verdrietig moeten zijn. Da's in ieder geval wat. Verdriet hoeft niet bij dit afscheid. Het afscheid is namelijk niet definitief. We zullen Hem weerzien. Dat is de boodschap, die de engelen aan de discipelen geven. En dat is ook wat Jezus zelf zei. Niet verdrietig zijn, want in het huis van Vader zijn veel kamers. Er is plek zat in de hemel, zeg maar. Ook voor jou.

Ook voor mij? Hoe weet je dat nou? Hoe weet je nou dat er voor jou ook een plekje gereserveerd is?

Nou, dat weet je, omdat Jezus naar de hemel gaat om *plaats voor jullie klaar te maken*, zoals Hij zelf zegt. Een beetje een vage uitdrukking is dat. Want Jezus heeft net gezegd dat er *veel* kamers zijn. Wat moet onze Heiland daar dan 'plaats gereed maken'. Is Hij, Hij heeft tenslotte geleerd voor timmerman, hard kamers aan het bijspijkeren? Moeten we de hemel dan voorstellen als een grote toeristenstad, waar hard gebouwd wordt aan appartementen? En dan nog iets. We moeten ons realiseren, dat een plek in de hemel niet ons einddoel is. Uiteindelijk is de aarde onze plaats. Ook straks, vernieuwd.

Ik denk dat plaats gereed maken dus iets anders is. Jouw plaats klaarmaken doet Jezus namelijk niet *in de hemel*! Nee, dat doet Hij *hier, op aarde*! Vanuit de hemel! Hij heeft daar het overzicht. Is niet gebonden aan één plaats, maar kan overal tegelijk zijn. Maar zijn werk gaat vooral door hier op aarde! Als Jezus naar de hemel gaat, dan is dat dus niet zozeer om de hemel klaar te maken voor jou. Maar om jou klaar te maken vanuit de hemel voor de nieuwe aarde! Hij maakt vanuit de hemel jou klaar voor een plaats. Die plek is er allang. Jezus werkt er hard aan om jou daar te krijgen! In jouw leven kun je het plaatsbereidende werk zien! En dát geeft je zekerheid, dat er voor jou ook een plekkie is.

De Here Jezus begint meteen al aan dat werk. Hij stort zijn Heilige Geest uit als Hij nog maar koud tien dagen in de hemel is. Dat is plaats gereedmakend. De Geest, die in alle talen het evangelie de wereld over stuurt. Verkondiging in alle talen. Mensen uit heel de wereld, die God ontmoeten in zijn Woord. En tot geloof komen. Een wereldwijde kerk. Allemaal mensen, jong en oud, die willen leven met God. Die op weg zijn naar zijn toekomst. Dat is het werk van Jezus vanuit de hemel. Zo maakt Hij mensen klaar voor een plek in zijn rijk.

De Geest geeft ook groei in je leven. Als je Handelingen leest, hoe mensen gegrepen worden door de Geest. En dan ook heel duidelijk anders gaan leven. Nieuwe mensen zijn ze geworden. Uit kracht van de Geest. Nieuwe mensen, die een klein begin hebben van gehoorzaamheid. Die ergens iets weg hebben van Jezus. En zo al een klein beetje aan het hemelse leven beginnen. Het is Jezus Christus die dat doet door zijn Geest. Zo stoomt Hij mensen klaar voor de nieuwe wereld. Zo bereidt Hij plaats.

Maar dat plaatsbereidende werk gebeurt niet alleen heel ver weg en heel ver terug. Nee, ook vandaag de dag mag je het zien. Ja, in je eigen leven. Jij hebt alles te maken met hemelvaart. Omdat Jezus ook in jouw leven aan het plaats gereed maken is vanuit de hemel.

Je mag dat heel concreet zien. Dat werk van Jezus is niet wazig en mistig. Niet een werk wat zich enkel en alleen achter de schermen van de hemel afspeelt. Nee, kijk maar in je eigen leven! Neem nou het feit, dat je hier bent in de kerk. Dat je gelooft. En Jezus wil dienen. Dat heb je niet van jezelf. Daarin zie je Jezus aan het werk vanuit de hemel. Concreet in jouw leven.

Je ziet Jezus aan het werk in allerlei dingen. Dat je zonden overwint. Soms. Dat je enthousiast mag zijn. Of juist diep van binnen getroost als je dat nodig hebt. Dat je door moeilijke tijden heen mensen om je heen hebt, die je steunen en bijstaan. Ook in het geloof. Dat je dagelijks mag bidden. En vrij bent om met God om te gaan.

Je ziet Jezus vandaag aan het werk. Je bent hier. Hoe komt dat? Omdat je verwacht dat je mensen ontmoet. Ook dat. En omdat je in je vakantie ook bezig wil zijn met geloven. Zeker. En we denken ook met elkaar na over God. Je zingt en je bidt. Jezus is ook vandaag bezig jou klaar te maken en nu al een plek te geven in zijn nieuwe wereld.

Je hoeft om hemelvaart te vieren dus niet met je hoofd in de wolken te lopen. Nee, kijk maar in je eigen leven. Kijk hoe Jezus Christus in jouw leven een plaats aan het klaar maken is. Hij maakt jou klaar. Hij geeft jou plek. In zijn plannen. In zijn rijk. Op allerlei manieren. Je hoeft niet te balen dat Jezus niet meer hier is. Want Hij is hard bezig met jou persoonlijk. En eens kom je tot je bestemming.

...

Daar stond ik dan met lege handen... de tranen in mijn ogen. Daar ging mijn ballon. Ins Blauen hinein. Zou ik ooit nog wat van hem horen??

Tien dagen later kwam er post. Voor mij! Van ver weg... Heel ver weg... Ik nam het kaartje mee naar school. Daar bleek, dat mijn ballon veruit de verste afstand had afgelegd. Ik won de hoofdprijs. En weet je wat die hoofdprijs was?...

Een megazak ballonnen. Om zelf van te genieten. En uit te delen... Kleur aan je leven. Had ik me voor niets zo verdrietig gemaakt...

Amen